

Pas på Falske Principper

Bismillahir Rahmanir Raheem

Der findes mange principper i den islamiske jura, som er afgørende for selve opretholdelsen af juraens rammer i Islam. Et af disse principper er følgende:

مَا لَا يُتَمُّ الْوَاجِبَ إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ

”Det der er nødvendigt, for at udføre en forpligtelse, er også en forpligtelse.”

Mange regler i Islam bliver udledt, baseret på dette princip. At styre med Islam, er eksempelvis en pligt, men den styring kan ikke opnås uden det islamiske politiske system, Khilafah; altså bliver det islamiske politiske system en pligt. Et eksempel, vi er bekendte med, er eksemplet med bønnen. Da bønnen er en pligt så bliver Wudhu (rituel afvaskning) en pligt, for bønnen ikke er gyldig uden Wudhu. Dette princip afføder et andet princip i Islam, som siger:

الْوَسِيلَةُ إِلَى الْحَرَامِ مُحَرَّمَةٌ

”Midlet til Haram er (også) Haram.”

Desværre er muslimernes tænkning dalet gevaldigt i dag. Som et resultat, er mange falske principper blevet spredt blandt de muslimske masser. Et af disse principper siger, at **”Shari’ah blev åbenbaret til vores gavn”**. I virkeligheden blev *Shari’ah* åbenbaret af Allah for at blive implementeret og overholdt og vi er forpligtet til at implementere *Shari’ah*, og referere til den, uanset om vi opnår gavn ved at gøre dette eller ej. Vores gavn ligger i overholdelsen af *Shari’ah*, fordi ved at gøre det, så opnår vi Allahs ﷻ Tilfredshed, og vi vil opnå den ultimative gavn, ved at få adgang til Paradiset, og undgå Helvedesilden på Dommedagen. Dette princip forsøger at lade den islamiske *Shari’ah* være betinget af vores gavn, hvorimod vores gavn skal være betinget af *Shari’ah*. Opfattelsen af gavn antyder dog, at der findes spørgsmål uden domme fra Islam, og for at fylde dette tomrum, er vi nød til at bruge gavn, frem for de tekstuelle beviser. Dette er forkert af flere grunde:

1. Hvis der findes spørgsmål uden domme fra Islam, er det ensbetydende med, at Allah ﷻ glemte (!) at behandle visse spørgsmål. Den slags meninger kan ikke tilskrives til Skaberen ﷻ.
2. Allah ﷻ siger, at vi vil blive stillet til regnskab for **alle** vores handlinger, og det skulle så betyde, at Allah ﷻ bedømmer **alle** handlinger, uden at have behandlet **nogle** spørgsmål. Hvis Allah ﷻ ikke leverede et svar til enhver handling, vi udfører og ethvert spørgsmål vi møder, så ville det betyde, at Allah ﷻ vil stille os til regnskab for bestemte handlinger og spørgsmål, hvortil Han ﷻ ikke gav et svar, hvilket betyder, at Allah ﷻ er uretfærdig (!).

Islams fuldkommenhed er et *Aqidah* emne, fordi at betvivle Islams fuldkommenhed vil være ensbetydende med at mene, at Allah ﷻ ikke er retfærdig eller endnu værre, at Allah ﷻ løj, da Han ﷻ erklærede, at Islam er fuldkommen i den Noble Qur’an, når Islam i virkeligheden ikke er fuldkommen. Den slags fejl og mangler kan ikke tilskrives til Allah den Almægtige, og ingen af os ønsker at stå foran Skaberen på Dommedagen med den slags udtalelser og holdninger hængende over vores hoveder. Allah ﷻ har behandlet **alle** spørgsmål og vil stille os til regnskab for **alle** vores handlinger. Og denne opfattelse er direkte forbundet til erkendelsen af Allahs ﷻ eksistens.

Et andet falsk princip kalder muslimer til at følge ”Tekstens Ånd”. Dette princip kan belejligt anvendes til at begrunde nogle handlinger, uanset om den er tilladt eller ej med holdningen om, at man har fulgt ”Tekstens Ånd”. For eksempel kan man sælge alkohol, og give fortjenesten til forældrelose i Palæstina, og begrunde ens handling med holdningen om, at man følger ”Tekstens Ånd”, som kalder muslimer til at udføre gode gerninger, og være gavmilde overfor andre muslimer. Ligeledes kan man tilegne sig en styrepost, og så applicere islamiske regler sammenblandet med uislamiske regler, og påstå at man følger ”Tekstens Ånd”, som kalder muslimer til at ”opretholde retfærdighed” i samfundet. Eksemplerne kan være uden ende og tjener til at illustrere, hvordan princippet om at følge ”Tekstens Ånd” ikke er andet end den islamiske udgave af det vestlige princip, som siger, at ”Målet helliger midlet” (Machiavelli).

Udbredelsen af falske principper har haft en skrækkelig effekt på muslimers tænkning. Fordi principper behandler juraens fundament, så kan effekten af disse falske principper føre til udformningen af en helt ny Islam, hvor *Shari'ah* bliver underlagt vores gavn, og forstanden bliver en partner i lovgivningen, ved siden af Allah. Derfor kan man se et vedvarende mønster af fejl og mangler i disse domsafsigelser, holdninger og idéer, som cirkulerer blandt muslimerne i dag.

Altså er det meget afgørende for os, at vi er bevidste om den slags principper, og at vi sikrer os, at alle vores opfattelser og idéer udelukkende udspringer fra Islam, og stemmer overens med den islamiske *'Aqidah*. Dette er især vigtigt, når det drejer sig om opfattelser, som etablerer grundlaget og rammerne for vores tænkning.